Mex. c. 26. y hay Real Cédula en el Libro, que dicen de Puga, fol. 195.

niſi plena reſtitutione ſequuta, abſolvant, cum juſtiſſimum ſit, ut a quibus ſpiritualia remedia percipiunt, temporali ſtipendio juvare non deſinant, Quo ad Indos vero id ſervetur, quod ſchedis, & executorialibus Regiæ Majeſtatis diſpoſitum eſt.

§. II.

Decimarum, aut Eccleſiaſticorum redditũum ſolutionem impedientes excommunicantur.

Seſſ. 25. c. 12.

CONcilij Tridentini autoritatem ſequuta hæc Synodus, præcipit, ne quiſquam, cujuſcumque gradus, & conditionis ſit, decimarum, & redditũ Eccleſiaſticorum ſolutionem impedire audeat, ſubtrahere, aut occupare directe, vel indirecte, per ſe, aut per interpoſitam Perſonam, nec impediat exactionem, locationem, augmentum, & beneficium decimarum, & redditũum hujuſmodi, ſub pœna Excommunicationis latæ ſententiæ, & alijs pœnis, & Cenſuris contra eos a jure, & ab Apoſtolicis Brevibus ſtatutis, quas ipſo facto incurrant ſine alia ſententia, tam qui decimas ſibi uſurpant, aut earum exactionem impediunt, quam qui id jubent, aut ad id conſilium, auxilium, favoremve præſtent; Civitates vero, & oppida tamdiu Eccleſiaſtico interdicto ſubjaceant, quamdiu delinquentes hujuſmodi retinuerint, aut conſenſerint, ſine reſtitutione ab eis plene facta.

Tx. in Clem. cupientes de pœnis, & in Clem. religioſi de decimis. Mex. 1. d. c. 90. §. unico, & Guadix, & Granat. ubi ſupra.

Civitates vero eãdem impedientes interdicũtur.

§. III.

Indi ad oblationes faciendas non compellantur.

Ex Conc. Lim. 3. act. 2. c. 38.

ATtendens præterea hæc Synodus, ad alia perſolvenda Eccleſijs, quam ad Decimas, & Pri-

mi-

mitias, fideles non teneri, niſi ſponte, & voluntarie ea velint erogare, præcipit ne ullus Indorum Miniſter eos compellat directe, vel indirecte ad oblationes in Miſſis, funeribus, aut alijs Divinis Officijs, & in Feſtis titularibus locorum faciendas, nec occupare poſſit, exigere, aut petere quaſcumque exactiones, quas Indi Suchiles, aut Tamalaliztli vocant, nec quacumque alia ratione, per ſe, vel per Fiſcales, aut quos vocant Indi Teopantlacas, aut alias Perſonas, ſub pœna quinquaginta pondo pro prima vice, & dupli pro ſecunda, in fabricæ ejus Eccleſiæ, cujus fuerit Miniſter, accuſatoris, & piorum operum uſus. Miniſtri tamen hujuſmodi accipere poterunt ab Indis, quod ipſi ſponte obtulerint, admonentes eos ad id non teneri, niſi ex voluntaria devotione; quo fiet, ut, & qui Sacramenta miniſtrant, ac Doctrinæ Chriſtianæ documenta tradunt, commode ſuſtententur, & eorum ſubditi nullis extorſionibus, & vexationibus opprimantur.

Accipi tamen poſſunt quæ ſua ſpõte obtulerint.

TITULUS XIII.

De Regularibus, & Monialibus.

§. I.

Epiſcopi Monialium diſciplinam, & obſervantiam curent.

VOTA paupertatis, caſtitatis, & obedientiæ adeo in Republica Chriſtiana ſemper magni æſtimata ſunt, ut a tempore Apoſtolorum ad noſtra uſque tempora Eccleſia commendaverit, prædicaverit, & perpetua traditione ſtatuerit ea,

De hoc tit. Conc. Tolet. act. 3. cap. 25. & Milan. 1. p. 3. tit. de Monialibus cum ſeq. & Milan. 4. 3. p. tit. de Monialib.

quæ

ſionem recte vixerit. Hujuſmodi vero Præfecta, & ejus Vicaria, diſcretæ etiam, quæ alio nomine Matres conſilij vocantur, ubi eæ a Capitulo eligi conſueverunt, coram Superiore, aut ejus Miniſtro eligantur, qui extra Monaſterium ad cancellos ſtet ex Decreto Concilij Tridentini.

Seſſ. 25. c. 6. de regular.

§. X.

Removeri poſſunt ab officio, ſi adſit juſta cauſa.

Mexic 1. 3. p. tit. de Præfectis, verbo earum officia, & verbo quæ delectæ fuerint.

OFficia earum, quæ electæ ſint, in Abbatiſſam, vel Prioriſſam per tempus in conſtitutionibus ſingulorum Ordinum, Monaſteriorum præſcriptum durent. Poterit tamen Superior eas ante tempus officio præfinitum inde movere, ſi id male adminiſtrent. Quæ vero canonice electæ fuerint, officia ſuſcipiant, & eorum munera ſine recuſatione humiliter exequantur. Quæ aliter fecerint ſine juſta cauſa, quæ Superiori probata ſit, jure ſuffragij priventur, ut ne ipſæ alias eligere, neque ab alijs eligi poſſint, arbitrio Superioris.

§. XI.

Non, niſi de Superioris licentia contrahere, aut ædificare valeant.

Milan. 1. p. 3. d. tit. de Præfectis verbo Præfecta, & Monial.

NUlla Præfecta, etiam cum diſcretarum, & totius Conventus conſenſu, bona Monaſterij alienare, permutare, locare, aut contrahere ullo modo poſſit, niſi cum facultate Superioris in ſcriptis, ſervatis item ceteris, quæ jure ſervari debent, aliter contractus irriti, ac nulli ſint; neque item ædificare poterit, niſi conſentiente Superiore, cujus prudentiæ eſt providere, ut id quam minimo ſumptu commode, & decenter fiat.

§. XII.

§. XII.

Conſulitur libertati puellarum Religionem ingredi volentium.

CUM primum puella aliqua ad ſuſcipiendum Sacrum habitum offertur, Monialium Præfecta parentes, vel eos, quorum curæ puella commiſſa eſt, admoneat de Excommunicatione, quæ propoſita eſt a Sacro Tridentino Concilio, jis, qui Virginem aliquam, Viduam, aut aliam mulierem invitam cogunt Monaſterium ingredi, aut Religionem profiteri, idemque fiat ab earum Superiore, quando ejus conſenſus requiratur. Præfecta autem, & Moniales de puella earum ſuffragijs ad ſuſcipiendam Religionem admittenda, quicquam polliceri, aut Capitulum cogere non audeant, priuſquam libero loco, ab Epiſcopo, aut ab eo, cui ipſe id munus delegarit, puella ſecreto examinata, ac probata, facultatem ſuſcipiendi in eo Monaſterio Religionem ſcripto conſequuta fuerit.

Seſſ. 25. c. 18. de regular.

Milan. 1. p. 3. tit. de Puellis ad Religionem admittẽdis. Et verbo Præfecta, & Moniales.

Earum parentes de Excõmunicatione Tridentini admoneantur.

Ad earum admiſſionẽ ne procedatur, niſi in loco libero conſtitutæ fuerint.

Seſſ. 25. c. 17. de regular.

§. XIII.

Simonia cavenda in Monialium ingreſſu.

Seſſ. 25. c. 15. de regular.

Milan. 1. p. 3. tit. de Novitijs ad profeſſionem recipiendis verbo quoniam, & verbo Novitiæ.

Seſſ. 25. c. 6. de regularibus.

QUoniam ex Concilij Tridentini Decreto, profeſſio ante decimum ſextum annum expletum, & ante annum probationis poſt ſuſceptum habitum facta, nulla eſt, nullamque parit obligationem, curent Epiſcopi, ne Novitia ulla ante illam ætatem, & tempus ad profeſſionem admittatur. Novitiæ autem cauſa ante profeſſionem ex Decreto Concilij Tridentini, nihil Monaſterio detur, præter id, quod neceſſarium ad victum, & veſtitum ejus pro tempore, quo fuerit in Novitiatu, quod totum æſtimari de-

§. III.

Ante Superiorum electionem Monialium Monaſteria viſitentur.

Provinc. de Quiroga act. 3. c. 44.

QUandocumque in Monaſterijs Monialium Ordinario ſubjectis, Abbatiſſæ, Prioriſſæ, aut cujuſvis alterius nominis Præfectæ officium vacaverit, & de novo eligi debuerit, Epiſcopus per ſe, aut per ſuum Vicarium, vel alium, quem voluerit ad id deputare, Monaſterium, & omnes Moniales viſitet, ita ut viſitatio electionem præcedat.

§. IV.

Decretum circa Monialium numerum.

Seſſ. 25. c. 3. de regul. Conc. Tarracon. cap. 26. & 31. Concil. Remenſe cap. 33. Tx. in cap. 1. de Inſtitution. & in cap. autoritate, §. ſane de ſtatu regul. lib. 6. & Limen. 3. act. 3. c. 33. Et jura, & Concilia concordantia refert Ioãnes Trullo in expoſitio. regul. Canonic. Regul. lib. 2. c. 19. n. 2.

EX Tridentini Concilij juſſu, major Monialium numerus in Monaſterio ne recipiatur, quam qui pro modo, & facultate loci, & conſuetis elæemoſinis, & redditibus commode valeat ſuſtentari, neque is numerus, niſi facta proportionabili redditùum acceſſione, augeri poſſit. Præfectis vero in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipitur, ut totum id, quod pro ingreſſu alicujus Monialis pro elæemoſina perceperunt, in redditibus, & bonis immobilibus Monaſterij collocent, ſi qui vero ex eo ſumptus faciendi aliquo modo ſunt, id ſine conſenſu Epiſcopi ne fiat. Præfectæ vero Monialibus ſubditis, ita, quæ ad victum neceſſaria ſunt, tribuere procurent, ne a parentibus illud moleſte petant.

§. V.

Quando, & quomodo Monaſteriorum ſepta Viſitatores ingredi valeant.

Limenſe 3. act. 3. c. 34.

QUando Monialium Monaſteria viſitantur, initio viſitationis Prælatus, aut ſi impeditus fuerit, Viſitator ab eo ſpecialiter deputatus, Monaſterium ingrediatur, duobus, aut tribus viris honeſtate vitæ, & morum integritate probatis, ſibi in comites adhibitis, perluſtretque diligenter qualitatẽ domus, officinas, & reliqua ad id neceſſaria, in fine vero viſitationis, quando Capitulum ad corrigendum exceſſus congregandum eſt, Viſitator eodem modo comitatus, Monaſterium ingredi poterit. Reliqua vero alia ante cancellorum feneſtellam, aut in loco collocutioni deputato peragat, ſi vero extra hos caſus Viſitatorem intra Monaſterij ſepta ingredi oporteat, id ſine facultate Epiſcopi in ſcriptis ne faciat juxta formam Concilij Tridentini.

Seſ. 25. c. 5. & 7.

§. VI.

Seculares Perſonæ, viri præſertim, Monialium loquutoria non frequentent.

Milan. 1. p. 3. tit. de clauſura, & quæ ad eam tuendam aliqua ratione pertinẽt, verbo (hoc autem edicto) & Limenſ. 3. act. 3. cap. 35.

ABBatiſſæ, ſive Præfectæ Monialibus ſubditis facile ne concedant, ut cum ſecularibus hominibus loquantur, niſi ij parentes ſint, fratresve, aut conſanguinei, idque frequenter ne fiat. Numquam tamen conſentiant, ut ſine aliqua auſcultatione ſeculares alij Moniales alloquantur. Quibuſcumque etiam Perſonis interdicitur, ne loca in Monaſterijs Monialium collocutionibus deputata, frequenter adeant; ſin minus Perſona illa, ſive Secularis, ſive Regularis, cujuſcumque gradus, & conditionis ſit, quæ ſæpius cum aliquibus Monialibus colloquatur, aut conſuetudinem habeat ſine facultate prædicta graviter puniatur juxta conſtitutionem Alexandri III, quæ incipit (*Monaſteria*) & alijs etiam pœnis pro modo culpæ, & ſcandali, quod inde generabitur, invocato,

Tx. in cap. Monaſteria de vita, & boneſt. Cleric. Milan. 1. p. 3. d. titul. de clauſ. verbo quicũque, & Guad. tit. 5. conſt. 13. & Granat. tit. de vita, & boneſt. Cler. n. 16. Synod. de

Quir. conſt. 96. in fine, & Synod. de Oſma titul. 8. conſt. 1. § 7. & Prov. de Burgos lib 3. tit. de vita, & honeſt. Cleric. c. 11. ad finem. Milan. 1. d. tit. de Clauſ. verbo nemini, & Milan. 2. modificat. in capitibus ad Moniales pertinentibus cap. 3. Seſſ. 25. c. 5. de regular.

to, ſi opus fuerit, ad id brachij ſecularis auxilio. Nec permittatur, ut Eccleſiaſticus, ſive Secularis vir, aut femina Monaſteria, adeat, vel ea ingrediatur, ratione inſtruendi Moniales in cantu, niſi juſta aliqua de cauſa Superior ad id facultatem conceſſerit, in qua facultate concedenda Superioris conſcientia maxime oneratur, ut eam non concedat, niſi ob urgentem neceſſitatem, aut communem utilitatem. Cum vero alicui Perſonæ ad cantum docendum Monaſteria adire conceditur, nequaquam intra ſepta Monaſterij ingrediatur, ſed id ante Cancellorum feneſtellam præſtet, aliter pœnas incurrat a Concilio Tridentino ſtatutas.

§. VII.

Pro dote nil, niſi conſuetum, a Monialibus mixtis, quas vocant Meſtizas, exigatur.

Limen. 3. act. 3. cap. 36.
** Meſtiza.*

UT omnis avaritiæ, aut ſimoniæ labes obvietur, præcipit hæc Synodus, ut quando * mixta aliqua femina in Monialem alicujus Monaſterij recipiatur, quod niſi de Superioris ſpeciali conſenſu fieri non poteſt, pro elæemoſina amplius, quam aliæ, ne det. Neque ab ea quidquam petatur, eo quod ad Choro inſerviendum admittatur, niſi illud tantum, quod ſolent dare aliæ, quæ ad hujuſmodi effectum recipiuntur. Si enim ſecus fiat, ſimoniæ ſcrupulo non caret.

§. VIII.

Pœnæ Ambientium officia.

Milan. 1. p. 3. tit. de Præfectis, & alijs Miniſtris Monialiũ. verb. Nulla Monialis, & verb. ſingulæ.

AMbitio diſſenſionis, & invidiæ origo, omnino eſt a Monaſterijs, tanquam teterrima peſtis, propulſanda. Quam ob cauſam ſtatuitur, ac jubetur,

ne ulla Monialis ambiat, aut ullo quovis modo, ſive directe, ſive indirecte, per ſe, aut per aliam interpoſitam Perſonam, honores, officiave cujuſvis generis, ſui Monaſterij quærat, ſub hac conſtituta pœna, ut ea, & quæ ſibi adjutrices in ea re fuerint, per tres ſextas ferias ad pedes ſingularium Monialiũ, terram deoſculantes ſuam accuſent ambitionem, ipſaque præterea, ſi id officium conſequuta erit, eo, ceteriſque muneribus privetur Superioris arbitratu, juxta conſtitutiones ſingulorum Monaſteriorum. Singulæ Moniales, propria voluntate depoſita, & ad obtemperandum paratæ, ſibique Dei gloriam, & communem Monaſterij utilitatem tantummodo proponentes, ad honores, & officia eas eligent, quas, omni remoto humanitatis affectu, impulſu Spiritus Sancti magis idoneas ad id munus eſſe judicaverint.

§. IX.

In Monialium Superiores eligendæ, quibus qualitatibus debeant eſſe præditæ.

Seſſ. 25. c. 7. de regul. Milan. 1. p. 3. d. tit. de Præfectis verbo Præfecta.

PRæfecta quocumque nomine appelletur, ex Tridentini Concilij Decreto, ne minor quadraginta annis eligatur, quæve in vitæ honeſtate laudabiliter vixerit octo annis, poſtquam profeſſa eſt. Quod ſi in eodem Monaſterio non ejuſmodi reperiatur, juxta Concilium Tridentinum ex alio ejuſdem Ordinis eligi poſſit. Sin autem Superiori, qui electioni præeſt, hoc etiam incommodum eſſe videatur, Epiſcopo, vel alio Superiore conſentiente eligatur ex his, quæ in eodem Monaſterio triginta annis majores natu ſint, quæ annis ſaltem quinque poſt profeſ-

Quadraginta ætatis annos habeant, & octo poſt profeſsionem.

& tit. quæ pertinent ad regulares, & 5. Conc. Milan. tit. quæ ad Moniales pertinent.

quæ ad votorum hujuſmodi plenam obſervationem viſa ſunt ei neceſſaria, & opportuna. Nec ſolum de Religioſis omnibus ſemper curam habuit, ſed præcipue Monialium, & Virginum Deo dicatarum clauſuram procuravit. Eſt enim is Virginum ſtatus dæmonibus adeo inviſus, ut eas omnibus machinis expugnare, & exagitare contendant, ita ut nullis conſtitutionibus vallari poſſe videantur, & ad impetum inimicorum retundendum muniri, ſi Epiſcopi, quibus Monialium Cura data eſt, diligenter non invigilant, ne ulla in hoc admittatur negligentia, quæ in re tanti ponderis, & momenti eſſet valde culpabilis. Ob id enim præcipue huic Virginum ſtatui Eccleſia clauſuram impoſuit, quia neceſſarium, aut ſaltem convenientiſſimum remedium eſſe duxit, ut Virgines hujuſmodi nequaquam a propoſito ſuſcepto deterreantur. Idcirco cupiens hæc Provincialis Synodus, in omnibus, & per omnia Sancti Concilij Tridentini Decretra ſequuta, huic rei accurate proſpicere, has pie, recteque vivendi formulas ſequentibus Decretis ſancitas obſervari præcipit.

Seſſ. 25. tit. de regularibus.

§. II.

De Monialium paupertate.

Seſſ. 25. c. 2. de regul. Tolet 3. c. 25. & Synod. de Quir. conſt. 96. & Provin. ejuſdē Quirog. act. 3. c. 43. Pio V. Et Greg. XIII.

IN primis curent Epiſcopi, ut in Monaſterijs ſibi ſubjectis id omne obſervetur, quod de Monialibus Sanctum Concilium Tridentinum decrevit, præſertim, quod de paupertate, & clauſura, tam ab eodem Concilio, quam a felicis recordationis Pontificibus Pio V. & Gregorio XIII. conſtitutum eſt, quamprimum executioni mandare ſtudeant. Quia vero

his præſidijs labefactatis, atque convulſis, abſque ulla dubitatione religio detrimentum pateretur, & collaberetur; quo ad paupertatem præcipitur, ut ſi quidquam fuerit alicui Monialium dono datum, aut teſtamento relictum, aut induſtria, & labore quæſitum Conventui incorporetur, ideoque ad manus Præfectæ recte deferantur, quæ pro ſua prudentia, & humanitate in primis ex hujuſmodi bonis ſubveniat arbitrio ſuo neceſſitatibus illius Monialis, cujus opera, vel contemplatione fuerint parta. Quod vero reliquum fuerit, in communem uſum totius Monaſterij convertat. Quoad clauſuram vero animadvertant Epiſcopi, aut alij Superiores ſe non debere facultatem concedere, ut aliqua Monialis ex ſeptis Monaſterij egrediatur, niſi in caſibus Lepræ, Epidemiæ, aut gravis alicujus incendij, prout eſt conſtitutione felicis recordationis Pij Papæ V. diſpoſitum. Nulli autem Perſonæ, niſi rationabilis, & manifeſta cauſa exiſtat, ſine Epiſcopi licentia in ſcriptis, ingreſſus, vel acceſſus ad Monaſteria pateat, juxta conſtitutionem Bonifacij VIII. quæ incipit *Periculoſo* a Sacro Concilio Tridentino renovatam. Superioribus quoque, Vicarijs, & Abbatiſſis, ſeu Præfectis Monaſteriorum præcipitur, ne pueri parvuli, aut puellæ ullatenus intra Monaſteria ducantur; quod ſi ſecus fecerint, Prælatis injungitur in foro conſcientiæ, ut in hoc Abbatiſſæ, aut cujuſvis alterius Monialis negligentiam, & exceſſum corrigant, cum ſuſpenſione officij (ſi opus fuerit.)

De Clauſura.

Pio V.

In cap. Periculoſo de ſtatu regularium lib. 6.

Seſſ. 25. c. 3. de regul.

Pueri, puellæve in Monaſteria nō introducantur.

beat a Superioribus, & ad id exequendum, ante quam puella Monaſterium ingrediatur, omnibus juris remedijs ijdem Superiores utantur, nullaque renunciatio bonorum a Novitia fiat; niſi quemadmodum a Concilio Tridentino juſſum eſt.

Milan. 1. ubi ſupra Verſ. nulla autem.

Seſſ. 25. c. 16. de regular.

§. XIV.

Faciat Epiſcopus examen libertatis earum.

QUO multis incommodis occurratur, & omnis tollatur occaſio, ne, quæ ad regularem habitum admittuntur, & in eo profeſſionem faciunt, vel vim, vel ignorantiam prætendant, ex Decreto Concilij Tridentini ſtatuit, & decernit hæc Synodus, ut de voluntate ejus, quæ habitum regularem ſuſceptura eſt, aut in eo profeſſura, Epiſcopus per ſe inquirat, an coacta, an ſeducta ſit, an ſciat quid agat, ſi vero Epiſcopus legitime impeditus fuerit, ejus conſcientiæ injungitur, ut ad id Perſonas prudentia, & vita probatas deputet, a quibus optima hujus miniſterij executio expectetur. Præfecta autem Monaſterij triginta ante diebus Epiſcopo ſignificet, quo tempore Novitia profeſſura ſit; ſi vero id facere neglexerit, ejuſdem Concilij Tridentini Decreto ab ejus officio tamdiu amoveatur, quamdiu Epiſcopo videbitur.

Seſſ 25. c. 17. de regular. Milan. 1. 3. p. tit. de Novitijs ad profeſſionem recipiendis verbo Præfecta autem, & Milan. 5. titul. quæ ad Moniales pertinent verbo cum Novitiæ.

Seſſ. 25. c. 17. de regular.

§. XV.

Qui in earum Confeſſores deligendi.

UT puriori, & integriori conſcientia Moniales in Dei cultu ſeſe exerceant, hæc Synodus Prælatis, aut his, qui eorum nomine, Virginum Monaſteriorum curam gerunt, præcipit, ut Monialibus confeſſores præficiant, & ætate provectos, & prudentes, & Deum timentes, qui ſingulis ſaltem menſibus peccata Monialium audiant, eisque Sacroſanctam Euchariſtiam adminiſtrent, quemadmodum Sacrum Tridentinum Concilium jubet, ex cujus quoque Decreto juſſum eſt, ut Epiſcopus, aut alij Superiores præter Ordinarium Confeſſorem, alium extraordinarium Monialibus offerant, bis, aut ter, in anno, qui earum confeſſiones audire debeat, cujus Decreti exequendi curam hæc Synodus Prælatis imponit.

Seſſ. 25. c. 10. de regular. Milan. 1. 3. p. tit. de concionatoribus, Cōfeſſoribus, Viſitatoribus, & Capellanis verbo præficiantur.

§. XVI.

Ne mulier ulla extra Monialium Monaſteria habitum Religionis approbatæ deferat.

TAmetſi hæc Synodus non reprobat, immo potius laudat, & approbat quarumdam mulierum ſtatum, quæ extra Monaſteria in habitu honeſto degentes, voto ſimplici ad ſervandam Deo caſtitatem ſe aſtringunt; nihilominus præveniens eadem Synodus, ne ſub devotionis ſpecie prædictæ mulieres licentioſe, huc, illucque vagantes diſcurrant, & ob ſimilitudinem habitus Sanctimonialibus ignominiam inferant, ſtatuit, ac præcipit ſub pœna Excommunicationis latæ ſententiæ, ut nulla prædictarum mulierum, quas *Beatas* vocant, habitum alicujus Religionis approbatæ deferat; declarat tamen hæc Synodus his Decretis ad religioſam gubernationem pertinentibus, aliquam ex conſtitutionibus Monialium nolle revocare, nec ei ullatenus præjudicium inferre, nec facultatem a Prælatis auferre, quam ipſi habent, circa ea, quæ juri non adverſantur, mutandi con-

Concil. Provinc. de Quiroga act. 3. c. 45.

conſtitutiones, aut alias de novo adjungere, prout eis viſum fuerit, juxta neceſſitatum, & temporum occaſionem. Hæc vero Synodus Magiſtratus, & Juſtitiæ Miniſtros Catholicæ Majeſtatis monet, & hortatur, ut ad executionem horum Decretorum, quæ, ut plurimum ex jure communi, ex Concilio Tridentino, & ex Romanorum Pontificum proprijs motibus deſumpta ſunt, favorem, & auxilium opportunum præſtent, ut decreta hæc ad Dei Omnipotentis honorem dirigantur.

§. XVII.

Tenentur regulares publicis Proceſsionibus intereſſe.

Provinc. Concil. de Quirog. act. 3. c. 47. ** *Seſſ. 5. c. 2. Seſſ. 7. c. 12. & 13. Seſſ. 23 c. 15. Seſſ. 24. c. 4. Seſſ. 25. c. 12. & 13. Compoſt. act. 3. c. 36. & Milan. 1. p. 2. titul. de Proceſsionib. & ſupplicat. verbo ad hujuſmodi. Et Cenſuras ſervare ab Ordinario impoſitas.*

NE vero exemptiones, & privilegia regularibus a Sede Apoſtolica conceſſa, ullius perturbationis cauſa ſint, neceſſarium eſt, ea declarare, quæ ex Decretis Concilij Tridentini regulares obſervare tenentur, & in quibus ſubditi eſſe debeant Archiepiſcopis, & Epiſcopis. Quare teneri eos declaratur publicis Proceſſionibus intereſſe, quotieſcumque ab Epiſcopo vocentur, teneri quoque Interdicta, & Cenſuras ab Ordinario impoſitas ſervare, & in ſuis Monaſterijs, & Eccleſijs publicare, quando eis injunctum fuerit.

§. XVIII.

Non, niſi de Epiſcopi licentia, ad Ordines promoveri, confeſsiones audire, aut Dei verbum prædicare valeant.

Conc. Trid. Seſſ. 23. c. 15. Seſſ. 5. c. 2. ** *Seſſ. 24. c. 4.*

ITidem ad Ordines promoveri, aut alicujus Perſonæ ſecularis (etiamſi Sacerdotes ſint) confeſſionem audire non poſſint, niſi prius ab Ordinario examinati probentur. Præterea Epiſcopo non conſen-

tiente, aut ſi prius coram eo cum ſuorum Superiorum conſenſu non ſe conſtituerint, & ab eo benedictionem acceperint, verbum Dei non prædicent, extra Monaſteria vero, niſi examinati, & approbati ab Ordinario itidem prædicare non poſſint.

Mex. 1. c. 9. & Gran. tit. de pœnitentijs, & remiſsionib. n. 4. & 5. & Synod. de Quir. conſtit. 12. & Provinc. ejuſdem Quirog. act. 3. c. 47. & Limenſ. 3. act. 2. cap. 14. **

§. XIX.

Regulares Curam animarum habentes, Epiſcopo ſubſint, quo ad Sacramenta, & Doctrinam.

Conc. Trid. Seſſ. 25. c. 14. Ay Cédula Real dada en Barcelona por Junio de 1585.

JUxta id, quod a Concilio Tridentino Decretum eſt, & per ſchedam Regiæ Majeſtatis diſpoſitum, regulares, qui Indorum Curam gerunt, ab Ordinarijs viſitari, eiſdemque ſubditi eſſe debent, tam quo ad Doctrinam edocendam, quam quo ad Sacramenta adminiſtranda. Qui ſi publice deliquerint, ab Ordinarijs ad ſuos Superiores tranſmitti debent. Si vero a Superioribus intra terminum ab Ordinarijs præfixum non corrigantur, delinquentes hujuſmodi Ordinarij ipſi puniant, ut eſt a Sancto Concilio Tridentino diſpoſitum, & ſupra titulo de Epiſcoporum officio jam dictum.

Quando ab Epiſcopis puniendi? Seſſ. 25. c. 14.

§. XX.

Epiſcopus regulares non bonæ converſationis favoribus non proſequatur.

REgulares ab inſtituto Religionis ſuſcepto deficientes, Epiſcopi favoribus proſequi non debent, tum quia nihil boni ab his ſperandum eſt, qui promiſſum Deo votum non ſervant, tum quia ſi ij protegerentur, alijs daretur occaſio, ut eorum nequitiam imitarentur, eam ob cauſam interdicitur, ne regulares hujuſmodi, ab ullo Epiſcopo eligantur,

Mex. 1. c. 58. & Synod. de Quir. conſt. 81. & Limenſe 3. act. 3. cap. 10.

aut deputentur in Vicarios, Beneficiatos, Capellanos, aut Doctrinæ Miniſtros, ut ſic derelicti ij ad inſtitutum Religionis redeant, & alij a ſuſcepto propoſito diſcedere vereantur. Si vero regularis aliquis (etiam retento habitu) extra Monaſterium vagetur, huic facultas non concedatur Sacrum peragendi; niſi prius ejus litteræ teſtimoniales ab ipſiſmet Epiſcopis examinentur.

§. XXI.

Decretum circa Eremitas.

Mex. I. cap. 35. §. 2.

STatuitur itidem, ac prohibetur in hoc Archiepiſcopatu, & Provincia, ne Eremitæ, aut aliæ Perſonæ permittantur, quæ extraordinarium habitum induentes, alium ſibi ſingularem vivendi modum præſcribant, quam eum, quem probata Religionis inſtituta admittant, ut multa incommoda vitentur, quæ, ut experientia compertum eſt, inde evenire ſolent.

TITULUS XIV.

De Religioſis, & pijs domibus.

§. I.

Non, niſi de Epiſcopi licentia, Eccleſiæ, aut Oratoria ædificentur.

ECCLESIÆ, Eremitoria, & alia pia loca, ut, quemadmodum oportet, conſerventur, & adminiſtrentur, ex juris diſpoſitione Epiſcopo debent eſſe ſubjecta, atque adeo in executionem Concilij Tridentini præcipitur, ut de cetero ſimilia loca non erigantur, ſine Epiſcopi, in cujus Diœceſi

Seſſ. 25. c. 3. de regular.

ſi erigenda ſunt, facultate prius obtenta, ſub pœna Excommunicationis majoris. In facultatibus vero ad id concedendis ſervent Epiſcopi, quod ſupra titulo de officio Epiſcoporum ſtatutum eſt. Advertant tamen, ne in Eccleſijs Indorum ſub prætextu Cuſtodum, aut Cantorum major numerus Perſonarum conſtituatur, quam, qui videbitur neceſſarius. Qui vero ad Eccleſias hujuſmodi admittendi ſunt, bonæ vitæ, & morum fama polleant, & Catholicæ Fidei Miſterijs ſint bene inſtructi. Sacroſancti Concilij Tridentini autoritatem ſequuta hæc Synodus ſtatuit, ut, quæ Capitulo octavo, & nono, Seſſione vigeſſima ſecunda Concilij ejuſdem decreta ſunt, omnino obſerventur.

Mex. I. c. 35. cum §. 1. & Granat. de Religioſis, & pijs domibus §. 1. in princip. & Synodal de Quir. conſt. 76. Conc. Milan. 4. tit. de Eccleſiar. fabrica.

Mex. I. c. 75. & Gran. ubi ſupra §. 1. & Synodal de Quirog. conſtit. 78.

§. II.

Eccleſiæ noctu claudantur, & non aperiantur, priuſquam dies eluxerit.

ECcleſiæ omnes, Monaſteria, & Eremitoria, Domus, & loca pia, ut eis debita reverentia ſervetur, & incommodis multis in Dei offenſam occurratur, dato ſigno campanæ, ad orationem, quæ fit in Solis occaſu claudantur per totum annum, præſertim vero Ferijs ſextis, & alijs Quadrageſſimæ diebus, ab eaque hora, uſquequo dies illuxerit, nullatenus aperiantur, nec ratione Jubilei, Feſtorum, aut Indulgentiarum; aliter, qui Eccleſiarum, & locorum piorum hujuſmodi Curam gerunt, graviter puniuntur, pro modo culpæ, in quo Epiſcoporum conſcientiæ onerantur. Excipiuntur tamen tantum noctes Nativitatis Domini noſtri, Feriæ quintæ in Cœna Domini, Feriæ ſextæ in paraſceve, Reſurrectionis

Tx. in cap. decet de Immunitate Eccl. lib. 6. Mexic. I. c. 27. §. unico ad finẽ, & Compoſt. act. 2. c. 11. & Milan. I. p. 2. tit. de Eccleſijs, & earũ cultu verb. Rector. & Granat. tit. de celebration. Miſſar. n. 31. & Tolet. act. 2. c. 20.

Nocturnæ ſtationes prohibentur.

nis Domini; ne vero nocturnæ ſtationes fiant, Epiſcopi neceſſarium adhibeant remedium.

§. III.

Curent Epiſcopi, ut opera pia augeantur.

Seſſ. 7. c. 15. Seſ. 22 c. 8. & 9. Conc. Milan. 4. p. 3. tit. quæ ad pia loca pertinent ab hoc § 3. uſque ad finem hujus tituli vide Gran. tit. de Religioſis, & pijs domibus, a n. 4. uſque ad 19. & Mitanen. 4. ubi ſupra.

EPiſcoporum proprium eſt (qui Patres indulgentiſſimi erga pauperes, & egenos eſſe debent) procurare, ut pia charitatis, elæemoſinarumque opera augeantur, & ea his adminiſtrandis cura adhibeatur, qua finis, ad quem inſtituta ſunt, comparetur. Eam ob cauſam ad præſcriptum Concilij Tridentini jubetur, ut in hoſpitalibus Ordinario ſubjectis, ad optimam eorum adminiſtrationem ſequentes conſtitutiones obſerventur.

§. IV.

Non, niſi pauperes, in Hoſpitalibus curentur.

NE in Hoſpitalia infirmus aliquis, ut ei medicamenta applicentur, excipiatur, qui ſuis ſumptibus id efficere valet. Si ob juſtam aliquam cauſam admitti debeat, ea conditio ei ſtatuatur, ut quidquid in ægritudine impenſæ fecerit, Hoſpitali reſtituat, & aliquid etiam in elæemoſinam eroget, niſi aliter fuerit fundatoris voluntate diſpoſitum.

Ne Confeſſionem differant ultra tertiū diem.

Pauperes omnes ægroti, qui, ut ab ægritudinibus convaleſcant, in Hoſpitalia recipiuntur, antequam eis lectus attribuatur, vel intra tres dies poſt ſibi attributum lectum peccata ſua confiteantur. Sin minus Medicus nec eos viſitet, nec eis medicamenta applicentur; Adminiſtrator vero, ſeu Rector, ita adimpleri faciat, ſub pœna aurei unius.

In

Nullus in Hoſpitalibus, aut ludat, aut juret.

In Hoſpitalibus nullus pauper ludat, nec juret, ſin minus foras ejiciatur.

Omnes ibi Miſſam audiant.

Omnibus diebus Dominicis, Feſtis ſollemnibus, & alijs diebus, ſi fieri poterit, in Hoſpitalibus Miſſa celebretur, curetque Adminiſtrator, ut eam omnes integre audiant: In Hoſpitalibus vero, ubi ſacellum eſt, & plebis multitudo convenit ad Sacrum audiendum, illud Dominicis diebus, & Feſtis ſollemnibus ne peragatur, dum Miſſa ſollemnis in Eccleſia Parochiali celebratur. Nulla autē Miſſa, aut Officium cantetur in Hoſpitalibus, niſi a Beneficiato, vel Beneficiatis Parochiæ, aut de eorum conſenſu. Singulis noctibus poſt datum campanæ ſignum ad orationem, & etiam ſummo mane, adminiſtrator jubeat, ut aliquis Miniſter alta voce Chriſtianam Doctrinam pauperibus recitet, eique pauperes reſpondere teneantur. In valetudinarijs autem, ſeu infirmarijs Tabella, & item altera in ſacello Hoſpitalium collocetur, quibus Doctrina Chriſtiana deſcripta ſit.

Doctrina Chriſtiana ibidē edoceatur.

Mane, ac noctu Deum deprecētur.

Oratorium quoque cum Sanctiſſimæ Crucis Imagine, alijsve Imaginibus, & Aqua benedicta in Hoſpitalibus conſtituatur, Adminiſtratorque pauperes, qui per Hoſpitale deambulant, ibi preces ad Deum effundere faciat, cum in lecto cubaverint, vel ab eo ſurrexerint.

Hoſpitalium nitori providetur.

Hoſpitalium præfecti omnem eorum ſupellectilem nitidam ſervent, curentque diligenter, ne qui contagioſis morbis ægrotant aliorum pannis involvantur, dormitoria (ut vocant) virorum, & feminarum diviſa ſint, & ſeparata.

Adminiſtratores Hoſpitalium nullatenus vagos,

Ooo 2 ebrios-

Qui ibidem non admittendi. ebriosve, nebulones, inimicitias gerentes, & iſtiuſmodi nequiſſimos homines recipiant; inobedientes vero, & delinquentes, cum opus fuerit, corrigent, eoſque vinculis cöerceant, contumaces vero foras ejiciant.

Nihil a pauperibus prætextu quolibet exigatur. Itidem Rectores ne patiantur, ut in Hoſpitalibus a pauperibus aliquid extorqueatur, eo prætextu, quod lumen, aut ignis, aliave hujuſmodi eis ſuppeditentur.

Ipſis Sacramenta miniſtrentur, & in mortis articulo juventur. Sacramenta quoque pauperibus ſuorum Hoſpitalium Rectores adminiſtrent, ſi ab Epiſcopo examinati, ad id facultatem obtinent; pauperes etiam in articulo mortis hortentur, eiſque in eo articulo omnia neceſſaria provideant; nec ſolos eos tempore ægrotos deſerant: Idque omne Curati Parochiarum in his Hoſpitalibus præſtabunt, ubi Rectores non ſint conſtituti, ſub pœna quatuor pondo. Defunctos etiam pauperes, ſi in eiſdem Hoſpitalibus ij ſepeliantur, Beneficiatus, & Curatus Parochiæ ſepeliat.

Quid faciendum in pauperum receptione? Libros habeant adminiſtratores, eiſque infirmorum nomina inſcribant, quibus lecti attributi ſunt, cum die, menſe, & anno, quando Hoſpitalia ſunt ingreſſi, patria etiam, ætate, officio, & ſtatu, ſuppellectilique, & pecunijs, quas ſecum attulerunt. *Quid circa eorum bona? Quid in eorum obitu?* Curent etiam, ut teſtamenta condant, eiſque in memoriam revocent, ut Hoſpitali (ſi fieri poteſt) ſuccurrant. Quod ſi obierint, eos in libro deſcribant, ita ut hæredibus, de eis rationem reddere poſſint. Si vero convaluerint, quando ex Hoſpitali diſceſſerint, pecunias, & omnem ſuam ſuppellectilem eis reſtituant.

Hoſ-

In eorum convaleſcentia ne quid eis noxium porrigatur. Hoſpitalium præfecti curent diligenter, ne qui ad videndos ægrotos convaleſcentes acceſſerint, eis fructus, aut alia eſculenta porrigant, præter id, quod Medicus juſſit. Si vero compertum ſit, ſecus fuiſſe factum, Rector, ſeu Adminiſtrator Præfectum Hoſpitalis ſuo arbitratu puniat.

Cura a Rectoribus habenda dum pauperes reficiuntur. Rectores tempore, quo pauperes prandunt, & cænant, valetudinarijs (quæ infirmariæ vocantur) interſint, & unicuique id ſuppeditari curent, quod a Medico conſtitutum reperietur in tabella, aut libro, quem ad effectum hujuſmodi habere debent.

Hoſpitalium cõmodis, & utilitati proſpiciatur. Ij, quibus incumbit cura emendi ea, quæ ad uſum Hoſpitalium ſunt neceſſaria, curent diligenter, ut in eo officio cum omni utilitate, & commoditate Hoſpitalium ſeſe exerceant. Injungit præterea hæc Synodus omnibus Hoſpitalium Miniſtris, ut accuratiſſime eorum commodis conſulant, reique eorum familiari proſpiciant.

Hoſpitalium Miniſtri pietatẽ ſectentur. Omnes etiam Hoſpitalium Miniſtri chriſtiano zelo ardeant, miſericordes, benignos, fideles ſe præbeant, confiteantur peccata ſua, Sacramque Euchariſtiam percipiant in Quadrageſſima, Nativitate Domini, in die Reſurrectionis, & Pentecoſtes, alijsque Feſtis pro eorum devotione. Hujus vero rei Rectores curam gerant, necnon, ut pauperes omnes peccata ſua confiteantur, ſaltem in Quadrageſſima: quem vero ſecus facere compererint, corrigant, etſi opus eſt, ab Hoſpitali expellant.

 §. V.